Dosarul nr. 5r – 4038/2024 4-24121060-12-5r-25102024

H O T Ă R Â R E

în numele Legii

29 iulie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani

Instanța compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecător Tudor Stambol

Grefier Cătălina Rașcovschi

Cu participarea:

Contravenientului Leonid Canișcev

Agentului constatator Eugenia Candu

examinând în ședință judiciară publică, în limba de stat, contestația depusă de **Canișcev Leonid** (născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****) împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. SVM01 002093 și a deciziei de sancționare nr. DSV01 004063 din 08.04.2024 cu amendă în mărime de 60 unități convenționale pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (17) Cod contravențional, cu obligarea de a scoate mijlocul de transport de pe teritoriul Republicii Moldova în termen de 30 de zile, -

c o n s t a t ă:

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. SVM01 002093 din 08.04.2024, întocmit de către agentul constatator inspector municipal SPC al BV Centru, Biciuev Igor, Canișcev Leonid a fost tras la răspundere contravențională conform art. 287 alin. (17) Cod contravențional pentru faptul că, la data de 19.02.2023, ora 23:46 min. , la Postul Vamal Sculeni, la pista de control intrare autoturisme, în urma verificării în SI frontiera s-a stabilit că la data de 27.04.2015, a introdus pe teritoriul Republicii Moldova un mijloc de transport cu nr/î ***** (GB) prin postul vamal 4503, fiindu-i acordat termen de introducere temporară de 180 zile, care până în prezent nu a fost scos de pe teritoriul Republicii Moldova.

Prin decizia șefului adjunct al PV Sculeni, Nicolae Mîndrescu, Canișcev Leonid a fost sancționat conform art. 287 alin. (17) Cod Contravențional cu amendă în mărime de 60 unități convenționale, cu obligarea de a scoate mijlocul de transport de pe teritoriul Republicii Moldova în termen de 30 de zile.

La data de 11.10.2024, Canișcev Leonid a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. SVM01 002093 și a deciziei de sancționare nr.

DSV01 004063 din 08.04.2024 cu amendă în mărime de 60 unități convenționale pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (17) Cod contravențional, cu obligarea de a scoate mijlocul de transport de pe teritoriul Republicii Moldova în termen de 30 de zile, solicitând anularea acestora și încetarea procesului contravențional.

În motivarea contestației a indicat că, la data de 10.10.2024 prin intermediul executorului judecătoresc Oglindă Sergiu a aflat că în privința sa este pornit un proces contravențional din partea Biroului Vamal Centru, fiindu-i înmânată doar copia Decizia contestate, fără a fi aduse la cunoștință actele care au stat la baza emiterii acestei Decizii. În fapt, la data de 08.04.2024, agentul constatator al Biroului Vamal, Mîndrescu Nicolae, cu adresa juridică mun. Chișinău. bd. Dacia 49/6, a întocmit o decizie cu privire la contravenție pe numele său. Conform celor indicate de către agent în decizie, deduce că la data de 27.04.2015 a fost comisă o presupusă încălcare. Deci până la momentul întocmirii Deciziei asupra cauzei contravenționale din 08.04.2024 a trecut o perioadă foarte îndelungată de timp, aproximativ 9 ani. Conform art. 30 alin. (2) Cod contravențional, termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an. De asemenea alin. (5) indică că termenul de prescripție curge de la data săvârșirii contravenției și până la data rămânerii definitive a hotărârii cu privire la cauza contravențională. Decizia respectivă este indicată de către agent ca fiind definitivă la data de 10.06.2024. Astfel, art. 30 alin. (1) Cod Contravențional stipulează că prescripția înlătură răspunderea contravențională. De asemenea, se poate de menționat că decizia contestată, clar indică că nimeni nu a pricinuit nimănui prejudiciu material, nu sunt probe, nu au fost careva mijloace tehnice, nu sunt careva anexe adică învinuirea este declarativă. Astfel, consideră decizia asupra cauzei contravenționale din 08.04.2024 ca fiind ilegală și deci lipsește însăși fapta contravențională. Astfel, de menționat, că unica probă ce a stat la constatarea vinovăției mele, a fost stabilită in baza Deciziei asupra cauzei contravenționale întocmit la 08.04.2024 în privința mea în temeiul art. 287 alin. (17) Cod contravențional, careva probe suplimentare, pertinente și admisibile, care să confirme cele încriminate, nu au fost prezentate de către agentul constatator. Astfel, în prezența unui dezacord cu cele invocate de agentul constatator, ultimul fiind obligat să examineze toate circumstanțele, s-a încălcat principiul prezumției nevinovăției, a dreptului la apărare, a principiului contradictorialității și la un proces echitabil.

În ședința de judecată contravenientul, Canișcev Leonid, a comunicat că, susține contestația din motivele indicate, solicită admiterea acesteia. A adus o parte din caroseria, a adus-o gratis, aceasta fiind adusă pe remorca. Ulterior, plecând în România la odihna, a fost stopat de către colaboratorii serviciului vamal și a fost sancționat. Însăși la punctul vamal colaboratorul vamal l-a înregistrat. La acel moment a indicat cum a fost introdus mijlocul de transport în Republica Moldova, mijlocul de transport fiind avariat. Totodată, a menționat că termenul de prescripție a curs deja.

În ședința de judecată agentul constatator Eugenia Candu a menționat că, contestația urmează de a fi respinsă ca tardivă sau neîntemeiată, or, contravenientul a menționat că a introdus mijlocul de transport în stare avariată, în cazul respectiv nu este aplicabil termenul de prescripție or, contravenția este una continuă. Contravenientul nu a

respectat mormele impuse cu referire la introducerea mijlocului de transport pe teritoriul țării.

Studiind materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată concluzionează de a respinge contestația, din următoarele considerente.

Potrivit art. 448 alin. (1) Cod contravențional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8)*.

Termenul de depunere a contestației a fost respectat având în vedere faptul că, potrivit materialelor cauzei, procesul-verbal și decizia de sancționare a fost întocmită la data de 08.04.2024 în lipsa contravenientului, fapt confirmat prin semnătura martorului. Potrivit scrisorii nr. 28/24-5007 (f. d. 30) Serviciul Vamal Centru a expediat copia procesului-verbal cu privire la contravenție nr. SVM01 002093 și a deciziei de sancționare nr. DSV01 004063 din 08.04.2024, în adresa lui Canișcev Leonid la data de 16.04.2024, însă potrivit plicului și al avizului poștal de recepție se confirmă faptul că copia procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare a fost restituită de către Oficiul Poștal cu mențiunea „Nereclamat” (f. d. 30A), iar la materialele cauzei nu a fost prezentat careva înscrisuri prin care s-ar demonstra faptul că contravenientul Canișcev Leonid a recepționat procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare iar la depunerea contestației a omis termenul stabilit de art. 448 alin. (1) Cod contravențional, or toate dubiile care nu au fost elucidate se interpretează în favoarea contravenientului.

În ședința de judecată s-a constatat că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. SVM01 002093 din 08.04.2024, întocmit de către agentul constatator inspector municipal SPC al BV Centru, Biciuev Igor, Canișcev Leonid a fost tras la răspundere contravențională conform art. 287 alin. (17) Cod contravențional pentru faptul că, la data de 19.02.2023, ora 23:46 min. , la Postul Vamal Sculeni, la pista de control intrare autoturisme, în urma verificării în SI frontiera s-a stabilit că la data de 27.04.2015, a introdus pe teritoriul Republicii Moldova un mijloc de transport cu nr/î ***** (GB) prin postul vamal 4503, fiindu-i acordat termen de introducere temporară de 180 zile, care până în prezent nu a fost scos de pe teritoriul Republicii Moldova. Prin decizia șefului adjunct al PV Sculeni, Nicolae Mîndrescu, Canișcev Leonid a fost sancționat conform art. 287 alin. (17) Cod Contravențional cu amendă în mărime de 60 unități convenționale, cu obligarea de a scoate mijlocul de transport de pe teritoriul Republicii Moldova în termen de 30 de zile.

Conform art. 7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.*

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, *probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.*

Potrivit art. 287 alin. (17) Cod contravențional, *nerespectarea condiţiilor de derulare a regimului vamal de admitere temporară a vehiculelor, inclusiv a celor declarate prin acţiune, cu excepţia omiterii scoaterii vehiculelor de pe teritoriul vamal al Republicii Moldova, introduse cu obligaţia de a fi scoase de pe teritoriul ei vamal, se sancţionează cu amendă de la 60 la 90 de unităţi convenţionale, cu obligarea scoaterii vehiculului de pe teritoriul Republicii Moldova..*

În legislația Republicii Moldova, ca şi în cea a altor state europene, contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (*Zilibergerg împotriva Moldovei* (§ 35, din 01 februarie 2005), *Angel împotriva României* (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau *Ozturk împotriva Germaniei* (din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfăşurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator şi, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petentul urmează să-şi probeze nevinovăția.

Instanţa reiterează faptul că, prezumția de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenție, a fost supusă atenției Curții Europene a Drepturilor Omului (*cauza Anghel contra României din 04 octombrie 2007*), cauză în care Curtea, prin hotărârea din data de 4 octombrie 2007, își exprimă în mod foarte clar punctul de vedere cu privire la acest aspect. Curtea este de părere că, dacă scoaterea contravenției în afara legii penale nu

ridică probleme în sine, nerespectarea garanțiilor fundamentale, printre care și prezumția de nevinovăție, care protejează cetățenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităților, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din convenție. Reiterînd importanța, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală", a unei astfel de garanții, destinată să restabilească echilibrul dintre presupușii autori ai faptelor ilegale și autoritățile chemate să îi urmărească şi pedepsească, Curtea consideră că asemenea cazuri urmează a fi judecate echitabil, după cum prevede art. 6 din CEDO.

Cu privire la temeinicia procesului verbal de constatare a contravenției, instanța reține că, la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție agentul constatator a acumulat suficiente probe pertinente și concludente ce demonstrează vina contravenientului.

Astfel, sub aspectul temeiniciei procesului verbal, instanța reține că situația de fapt reținută în procesul verbal corespunde realității.

În contextul circumstanțelor arătate, instanța reține că, prezumția de legalitate și temeinicie de care se bucură procesul verbal de constatare a contravenției, ca și act autentic nu a fost răsturnată de către făptuitor, deși i s-a creat cadrul necesar și suficient în acest sens.

Astfel, instanța de judecată, coroborând probele cercetate cu prevederile legale citate, concluzionează că, Canișcev Leonid este culpabil de comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (17) Cod contravențional.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție nr. SVM01 002093 din 08.04.2024, întocmit în privința lui Canișcev Leonid.

Instanța reține că, Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem", cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție.

Respectiv, analizând actul de sancționare sub aspectul legalității sale, instanța va cerceta dacă în cauza sunt întrunite cerințele de formă ale procesului verbal de contravenție contestat, așa cum sunt impuse în mod imperativ de dispozițiilor art. 443 al Codului contravențional, referitoare la mențiunile obligatorii ce trebuie prevăzute sub sancțiunea nulității.

Sub aspectul legalității procesului verbal, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță pentru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 Cod contravențional.

În susținerea învinuirii au fost anexate următoarele acte:

- foaie de titlu (f. d. 9);
- borderou (f. d. 10);

- demers privind remiterea cauzei contravenționale funcționarului abilitat să examineze și să aplice sancțiuni din 08.04.2024 (f. d. 11);

- copia deciziei asupra cauzei contravenționale din 08.04.2024 potrivit căreia Canișcev Leonid a fost sancționat în baza art. 287 alin. (17) Cod contravențional (f. d. 12);

- procesul-verbal cu privire la contravenție nr. SMV01 002093 din 08.04.2024 întocmit în privința lui Canișcev Leonid în baza art. 287 alin. (17) Cod contravențional (f. d. 13);

- copia raportului Biroului Vamal Centru (f. d. 14);

- copia extras din Monitorul Oficial potrivit căruia se confirmă faptul că procesul-verbal și decizia de sancționare au fost publicate la data de 24.05.2024 în Monitorul Oficial (f. d. 15);

- copia scrisorii de expediere (f. d. 16);

- copia sesizării (f. d. 17);

- copia pașaportului eliberat pe numele lui Canișcev Leonid (f. d. 18, 19);

- procesul-verbal de audiere a contravenientului Canișcev Leonid din 11.10.2022, potrivit căruia a comunicat că, în anul 2015 a introdus pe teritoriul Republicii Moldova autoturismul de model „Toyota Avensis", doar caroseria, (cutia carcasul) pe platformă, nu a fost anunțat că urma să scoată acest carcas în careva termeni (f. d. 20);

- informație cu privire la introducerea mijlocul de transport prin ce se confirmă faptul că la data de 27.04.2015 prin punctul vamal 4503, direcția de Intrare persoana fizică Canișcev Leonid, IDNP *****, fiind rezident al Republicii Moldova a introdus pe teritoriul țării autoturismul de model „Toyota Avensis" cu nr/î *****, ***** (GB) (f. d. 21-27);

- citație expediată în adresa lui Canișcev Leonid pentru data de 15.04.2024 (f. d. 28);

- plic, aviz prin care se confirmă faptul că citația a fost restituită de către Oficiul Poștal cu mențiunea „Nereclamat" (f. d. 29);

- scrisoare de expediere (f. d. 30),

- plic, aviz prin care se confirmă faptul că copia procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare a fost restituită de către Oficiul Poștal cu mențiunea „Nereclamat" (f. d. 30A);

- informație prezentată de Poliția de Frontieră (f. d. 31).

Instanța de judecată menționează faptul că, conform art. 321 alin. (1) Cod vamal, în vigoare la momentul săvârșirii contravenției „*prin derogare de la prevederile art. 20, persoanele fizice rezidente și cele nerezidente au dreptul de a introduce pe teritoriul vamal al Republicii Moldova, fără achitarea drepturilor de import, cu achitarea vinietei în condițiile art. 348[1] alin. (l) Cod fiscal, în scopuri personale, mijloace de transport clasificate la pozițiile tarifare 8702, 8703, 8711 și remorcile atașate la acestea (poziția tarifară 8716), indiferent de termenul lor de exploatare, doar în cazul în care vor fi declarate prin acțiune și plasate sub regim vamal de admitere temporară pe un termen de până la 180 de zile dintr-o perioadă de 12 luni consecutive, cu respectarea următoarelor condiții: a) mijloacele de transport să se afle la evidență permanent în alte state; b)*

persoanele fizice rezidente să deţină în proprietate sau să aibă drept de folosinţă asupra mijloacelor de transport, fapt confirmat prin actele corespunzătoare; persoanele fizice nerezidente să fie proprietarii mijloacelor de transport şi să locuiască temporar în Republica Moldova, aceste fapte fiind confirmate prin actele corespunzătoare; c) mijloacele de transport să fie scoase de pe teritoriul vamal până la expirarea termenului acordat, conform prevederilor prezentului cod; d) mijloacele de transport să nu fie folosite pentru prestarea serviciilor de transport al mărfurilor şi al pasagerilor; e) în cazul în care persoanelor fizice nerezidente li se acordă un alt regim de şedere pe teritoriul Republicii Moldova, documentele confirmative să fie prezentate organului vamal în vederea prelungirii termenului de aflare a mijlocului de transport declarat prin acţiune, informaţia respectivă fiind inclusă în Registrul de stat al transporturilor. (3) Persoanele fizice rezidente şi cele nerezidente care nu au scos, în termenul stabilit de prezentul articol, de pe teritoriul vamal mijloacele de transport declarate prin acţiune nu au dreptul să introducă pe teritoriul Republicii Moldova alte mijloace de transport în condiţiile alin. (1) ”.

Astfel, instanța de judecată relevă că la materialele cauzei a fost anexată informația extras din baza de date a Poliției de Frontieră cu privire la introducerea mijlocul de transport prin ce se confirmă faptul că, la data de 27.04.2015 prin punctul vamal 4503, direcția de Intrare persoana fizică Canișcev Leonid, IDNP *****, fiind rezident al Republicii Moldova a introdus pe teritoriul țării autoturismul de model „Toyota Avensis” cu nr/î *****, ***** (GB) (f. d. 21-27). Mai mult ca atât, contravenientul Canișcev Leonid în cadrul audierii sale a confirmat faptul că a introdus autoturismul de model „Toyota Avensis” pe teritoriul Republicii Moldova în stare avariată și nimeni nu i-a comunicat despre faptul că într-un anumit termen acesta urmează a fi scos.

Astfel în speță, instanța de judecată a constatat faptul că, Deleu Eugeniu a comis contravenția prevăzută de art. 287 alin. (17) Cod contravențional.

În această ordine de idei, instanța reține că în procesul contravențional vizat au fost administrate suficiente probe, verificate sub aspectul pertinenței, concludenții, utilității și veridicității fiecăreia, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, care în raport cu circumstanțele cauzei dovedesc vinovăția contravenientului, iar argumentele contravenientului, nu și-au găsit confirmare, având în vedere faptul că procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit conform rigorilor stabilite de art. 443 Cod contravențional.

Cu referire la solicitarea contravenientului de a înceta procesul contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere contravențională, instanța de judecată menționează că, aplicarea art. 441 de către instanța de judecată este relevant cazului când instanța de judecată examinează cauza contravențională în calitate de autoritate competentă în conformitate cu prevederile art. 393 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, nu și competența instanței de judecată de a examina contestația prin prisma corelației între fapta contravențională și a deciziei de sancționare emisă de agentul constatator, spre deosebire de cauzele penale, în cauzele contravenționale persoana învinuită de comiterea unei contravenții poate fi sancționată

chiar de către autoritatea care are competența de a investiga fapta imputată. În funcție de competența autorității, sancțiunea poate fi impusă printr-un act administrativ care ia forma unei decizii, unui proces-verbal etc. Deciziile (hotărârile) contravenționale, inclusiv cele emise de agenții constatatori în limitele competenței atribuite prin lege, constituie documente executorii (articolul 11 lit. c) din Codul de executare).

În speță, prima instanță urmează a fi considerată drept instanță de apel și nu de fond, or, aceasta s-a expus pe marginea contestației și nu asupra fondului cauzei, atragerea la răspunderea contravențională a făptuitorului fiind efectuată de către agentul constatator prin procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare contravențională, acestea la momentul emiterii fiind cu drept de atac și nedefinitive.

Respectiv, agentul constatator, fiind un exponent al autorității publice care soluționează, în limitele competenței sale, cauza contravențională în modul prevăzut de lege, poate fi asimilat unui „tribunal", iar ca urmare, ținând cont că la examinarea cauzei contravenționale în instanța de judecată, aceasta a avut rolul de instanță de atac, hotărârea emisă de ultima este una definitivă și executorie, iar în concluzie termenul de un an de atragere la răspundere contravențională în speță nu a expirat. Se subliniază că, CtEDO, în speța Luka contra României a evidențiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanțelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părțile au fost ascultate și să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiției. Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanței" obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora și fără a fi înțeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, citată anterior, pct.19-20, pct.59 și 61). Curtea evidențiază că trebuie să se țină seama de relevanța și incidența argumentului sau motivului cu privire la care instanța nu s-a pronunțat la încheierea cauzei (Jahnke și Lenoble împotriva Franței (dec.), nr.40490/98, CEDO 2001-IX; și Dima împotriva României, 16.11.2006).

Din interpretarea art. 6 al CEDO, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora.

Totodată, instanța de judecată menționează că potrivit jurisprudenței CEDO în cauza *Maslova şi Nalbandov contra Rusiei*, Curtea a reiterat importanța soluționării unei cauze în fond, astfel ca instanța națională să se expună asupra vinovăției sau nevinovăției persoanei acuzate de comiterea unui delict, în vederea stabilirii adevărului obiectiv, restabilirii ordinii de drept, ocrotirii şi asigurării drepturilor nu numai a acuzatului, dar şi a victimelor infracțiunii. În termeni clari CEDO a reiterat că nu pot fi puse la baza unei hotărâri de condamnare – exclusiv probele obținute cu încălcarea art. 2 CEDO, adică prin aplicarea torturii. În restul cazurilor, instanțele urmează să dea apreciere probelor obținute cu încălcări procedurale, fiind posibilă ușurarea pedepsei ca recompensă pentru drepturile încălcate (cum este art. 385 alin. (4) din Codul de Procedură Penală).

Astfel, CEDO în jurisprudența sa a reiterat că formalitățile procedurale nu trebuie să predomine asupra fondului cauzei/adevărului obiectiv.

Conform art. 251 Cod procedură penală, „*(1) Încălcarea prevederilor legale care reglementează desfăşurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act, fie au fost afectate caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părţilor. (2) Actele îndeplinite ulterior actului care a fost declarat nul sunt la rândul lor lovite de nulitate atunci când există o legătură directă între acestea şi actul declarat nul. (3) În cazul în care constată nulitatea unui act, organul de urmărire penală, procurorul sau instanţa de judecată dispune, atunci când este necesar şi dacă este posibil, refacerea acelui act cu respectarea dispoziţiilor legale.*”

Spre deosebire de reglementările din Codul contravențional, în Codul de procedură penală legislatorul a decis să diferențieze nulitatea absolută de cea relativă. Astfel, potrivit articolului 251 din Codul de procedură penală, se sancționează cu nulitate absolută actul procedural încheiat cu încălcarea prevederilor legale referitoare la competența *rationae materie* sau *ratione personae*, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului ori a traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii. În toate celelalte cazuri de încălcare a normelor procesuale penale, nulitatea actului procedural poate fi invocată numai în cazul în care s-a comis o încălcare ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act.

Astfel, scopul de bază a oricărui proces judiciar este aflarea adevărului şi justa soluționare a cauzei, iar încălcarea prevederilor procedurale în procesul de acumulare a probelor poate servi temei pentru ușurarea pedepsei.

Instanța de judecată reține că prin Hotărârea Nr. 32 din 29 noiembrie 2018 Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa că sistemul de sancționare al statului trebuie să funcționeze de o asemenea manieră încât cei vulnerabili, să fie convinși că sistemul judiciar va reacționa împotriva ilegalităților comise față de ei și nu le va tolera sau nu îi va lăsa pe făptuitori nepedepsiți. Dacă nu s-ar putea stabili o pedeapsă din cauza reglementării deficitare a legii, scopul legii contravenționale nu ar fi atins, fapt care ar alimenta scepticismul public la adresa sistemului judiciar (HCC nr. 28 din 22 noiembrie 2018, § 65). În concluzie, Curtea observă că articolul 445 și textul „și 445” din articolul 461 din Codul contravențional împiedică autoritățile să-și respecte obligațiile procedurale pozitive și sunt contrare articolelor 24 și 28 din Constituție. Astfel, constatarea neconstituționalității prevederilor contestate nu împiedică Parlamentul să diferențieze cazurile de nulitate absolută și de nulitate relativă a procesului-verbal cu privire la contravenție. Totuși, până la introducerea acestor amendamente legislative, judecătorii trebuie să aplice prevederile din Codul de procedură penală și să constate, în fiecare caz particular, dacă lipsa unei mențiuni în procesul-verbal nu poate fi înlăturată decât prin anularea procesului-verbal de constatare a contravenției sau dacă aceasta poate fi acoperită (confirmată) de către instanța de judecată.

Astfel, instanța relevă că, agentul constatator la examinarea cauzei a calificat împrejurările cauzei obiectiv și a adoptat decizia de sancționare a lui Canișcev Leonid în

baza unor probe pertinente și concludente, cauza a fost examinată complet, fiind stabilit cert faptul că în acțiunile lui Canișcev Leonid sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art. 287 alin. (17) Cod contravențional.

Cu referire la afirmația contravenientului precum că, nu i s-a comunicat despre faptul că autoturismul se poate afla pe teritoriul Republicii Moldova 180 de zile, ulterior urma a fi scos, instanța de judecată menționează că, în acest caz operează principiul potrivit căruia nimeni nu poate invoca în apărarea sa necunoașterea legii (nemo censetur ignorare legem). Această regulă este amintită și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a menționat în cauza Emonet și alții v. Elveția, 13 februarie 2007, § 85, că toate persoanele, indiferent dacă sunt sau nu reprezentate de un avocat, trebuie să cunoască legea.

Astfel, conducându-se de propria convingere formată în urma cercetării tuturor probelor administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege, instanța ajunge la concluzia de a respinge contestația ca neîntemeiată, așa cum în acțiunile contravenientului există faptele prevăzute de art. 287 alin. (17) Cod contravențional, sancțiunea aplicată contravenientului de agentul constatator fiind în corespundere cu cerințele legale.

În conformitate cu art. 461, 462 Cod contravențional, instanța de judecată, -

h o t ă r ă ș t e:

Contestația depusă de **Canișcev Leonid** (născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****) împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. SVM01 002093 și a deciziei de sancționare nr. DSV01 004063 din 08.04.2024 cu amendă în mărime de 60 unități convenționale pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (17) Cod contravențional, cu obligarea de a scoate mijlocul de transport de pe teritoriul Republicii Moldova în termen de 30 de zile - se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de recurs, la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecător /semnătura/ Tudor Stambol